

30 Μαΐου 2015

Η Μεγάλη Εκκλησία Εν Αιχμαλωσία

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Το Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως λίγο πριν από την άλωση της πόλεως μέχρι και την Επανάσταση του 1821.

Συγγραφέας: Runciman, Steven

Μετάφραση: Αντωνοπούλου, Πολυξένη

ISBN: 960-446-130-1

Πρώτη έκδοση: 2010

Δέσιμο: Μαλακό εξώφυλλο

Διαστάσεις: 15 x 23 Σελίδες: 512

Η ιστορία της Ελληνικής Εκκλησίας επί της Οθωμνικής κυριαρχίας είναι, συγκριτικά, ελάχιστα γνωστή. Την περίοδο εκείνη, ο Ελληνισμός επέζησε τρεφόμενος από την Εκκλησία, γιατί οι Έλληνες αδιάκοπα ήλπιζαν και έκαναν σχέδια για την ημέρα που θα ανακτούσαν εκ νέου την ελευθερία τους. Δεν μπορεί κανείς να επιρρίψει εξολοκλήρου την ευθύνη στους Τούρκους εάν τέτοιες βλέψεις

τους προκαλούσαν να δρουν ως απάνθρωποι δυνάστες. Αλλά υπήρξαν Τούρκοι, όπως ο σουλτάνος Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής, που ο λαός του τον ονόμασε Νομοθέτη, ή οι Μεγάλοι Βεζίρηδες της οικογένειας Koprulu, οι οποίοι ήταν με συνέπεια δίκαιοι και φιλικοί απέναντι στους Έλληνες. Ακόμη και ο σουλτάνος Μωάμεθ ο Πορθητής, αφού κορέστηκε ο άγριος πόθος του για κατακτήσεις (και δεν ήταν πιο άγριος από πολλούς συγχρόνους του στην αναγεννησιακή Ευρώπη) περηφανευόταν να αποκαλεί τον εαυτό του αυτοκράτορα των Ελλήνων, καθώς και των Τούρκων. Στο επίπεδο των πιο χαμηλών κοινωνικών τάξεων, οι σχέσεις ανάμεσα στα δύο έθνη ήταν συχνά αληθινά φιλικές. Εάν απορρίψουμε τους Έλληνες ως ανέντιμους και τους Τούρκους ως άγριους, πέφτουμε στο κενό. Παρομοίως δεν πρέπει να επιτρέπουμε στα αισθήματά μας υπέρ ή εναντίον της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας να επηρεάζουν την αντικειμενικότητά μας. Ο ιστορικός έχει τις προσωπικές του προτιμήσεις και συμπάθειες, αλλά η πολυμάθεια δεν έχει ως αποτέλεσμα την κατανόηση του θέματος, εκτός εάν τη χειριστεί κανείς με ανοχή και χωρίς προκαταλήψεις.

Οι Έλληνες παρουσιάζουν την τάση να μην ασχολούνται με την ιστορία των προγόνων τους που έζησαν επί Τουρκοκρατίας. Σφάλλουν, επειδή αυτή φέρει μαρτυρίες για το θάρρος και την ακατανίκητη ζωτικότητα του Ελληνισμού, καθώς και για την πνευματική δύναμη της Αγίας Ορθόδοξης Εκκλησίας, αν και περιέχει πολλά στοιχεία τα οποία θα τους προκαλούσαν μελαγχολία εάν τα ανακαλούσαν στη μνήμη τους. Η ιστορία έχει επίσης πανανθρώπινο ενδιαφέρον, γιατί δείχνει τι μπορεί να συμβεί σε άνδρες και γυναίκες που εξαναγκάζονται να γίνουν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Στην εποχή μας υπάρχουν ακόμη χώρες στις οποίες μεγάλα τμήματα του πληθυσμού είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, οπότε αυτό μάλλον δεν είναι άνευ ενδιαφέροντος.

(Απόσπασμα από τον πρόλογο)